

αἰγῶν, καὶ παρομοίων, καὶ μεταχειριζόμενον εἰς κατασκευὴν διαφόρων πραγμάτων, ὡς κτενίων, πυξίδων, ὀδοντοξυστῶν, καὶ πολλῶν ἄλλων. Εὐκολύεται ἢ κατασκευὴ τῶν κέρατων διὰ τὸ εὐλύγιστον αὐτῶν μετὰ τὸ ζέσταμα, καὶ ἀπὸ πολλὰ μέρη στέλλονται ἐμπορικῶς πρὸς ἄλλα, ὅπου ἡ τέχνη χρειάζεται νὰ τὰ κατασκευάσῃ.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐργάζονται πολλὰ, καὶ μὲν ὅλον τὸτο περισσεύουν διὰ νὰ πωλῶν καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης.

Τὰ κέρατα τῆς Ἐλάφου γίνονται μεγάλα, καὶ μετὰ πολλὰς κλόνους, καὶ χρησιμεύουν εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ὡς κόνις γλυκαντικὴ τῷ αἵματι, καὶ δροσιστικὴ. Ἴδὲ ἘΛΑΦΟΣ.

Τὸ τοῦ Μονόκερω Κέρατον φημίζεται, ὡς ἀντιφάρμακον εἰς τὰ δειλητήρια.

Ὅλα δὲ εἶναι ἀναγκαιότατα εἰς τὴν βαφὴν τῷ χάλυβος διὰ τὰ πυροβολικά· καὶ ἰδὲ περὶ ἐκάστου εἰς τὰς λέξεις τῶν ζώων, ὡς Βοῦς, Βούβαλις, κ. λ.

ΚΕΡΑΤΙΟΝ. Τὸ κοινότερον ξυλοκέρατον, καρπὸς γνωστὸς δένδρου γινομένου εἰς τὴν Αἴγυπτον, Κύπρον, καὶ ἄλλας Νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν· ὠνομάσθη οὕτω διὰ τὸ ὁμοίωσχημόν του μετὰ κέρατα αἰγός.

Διὰ τὴν ὀλίγην του γλυκύτητα χρησιμεύει, ὡς ὀπωρικὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ εἰς τοὺς ἐντοπίους διὰ τροφήν τῶν ζώων των· ἐπειδὴ δὲ εἶναι καὶ στηθικὸν τὸ ἀπόσταγμα του διὰ τῆς Φαρμακοποιίας, ἀποτελεῖ ἀρκετὸν ἐμπόριον, μεταφερόμενον ἀπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν ὀλόκληρα φορτία παραβίων εἰς τὴν Ῥωσίαν, καὶ ὅλην τὴν Εὐρώπην· μάλιστα ὅπου τὰ ὀπωρικά εἶναι σπάνια. Οἱ Ἀραβες τὰ ὠνομάζουσι Χαρῆπι· καὶ οἱ Τῦρκοι Κετζὶ Βουνοῦς, ἢτοι Αἰγοκέρατον.

Καλὸν εἶναι τὸ νωπὸν, καὶ καλὰ ξηραμένον, καὶ βαρὺ.

ΚΗΠΙΤΗΣ. Ἀπὸ τοῦ Κήπου, ἢ ἀπὸ τῷ Cera Λα-

τινικῶ, σημαίνοντος τὸ κρομμύδι· εἶδος Ἀχάτη, με̄ πολ-
λὰς γραμμάς κυκλοτερεῖς, παρομοιάζοντος με̄ τὸ κρομ-
μύδι ἐσχισμένον εἰς τὸ μέσον. Ἰδὲ ἈΓΑΘΗ.

ΚΗΡΙΟΝ. Ὑψη κίτρινωπὴ, καὶ ἀπαλυνομένη εἰς τὴν
φωτίαν, καὶ καυσίμη, μένουσα μετὰ τὸ βράσιμον τοῦ
ἔργου τῶν μελισσῶν, καὶ τὸ στράγγισμα τῆς μέλιτος.

Οἱ Ἀρχαῖοι, καὶ πολλοὶ νεώτεροι ὀπαδοῖτων λαν-
θάνονται φρονῶντες ὅτι τὸ Κηρίον εἶναι κόπρος τῶν με-
λισσῶν· τοῦτο συνάζεται ἐνταυτῶ με̄ τὸ μέλι, τὸ ὁ-
ποῖον πίνεται παρὰ τῶν μελισσῶν, τὸ δὲ Κηρίον εἶναι
ἢ κολλουμένη εἰς τὰ ποδάρια τῶν ὕλη ρητινώδης εὐρισκο-
μένη εἰς τὰ ἄνθη, καὶ φύλλα τῶν φυτῶν. Ἰδὲ ῬΗ-
ΤΙΝΗ.

Τὸ Κηρίον μετὰ τὸ χῶρισμά του ἀπὸ τὸ μέλι (Ἰδὲ
ΜΕΛΙ) μένει σύμμικτον με̄ σώματα μελισσῶν, καὶ
ἄλλας ἀκαθαρσίας· ὅθεν βαλλόμενον εἰς λέβητα με̄ ἄρ-
κετὸν νερὸν, βράζει ὅσον νὰ λυθῆ καλὰ, καὶ διηθίζε-
ται, ἢτοι στραγγίζεται με̄ σακκίον λινὸν, τὸ ὁποῖον
καὶ συνθλίβεται εἰς πιεστήριον, διὰ νὰ ἀποστάξῃ ὅλον
εἰς ἄλλον λέβητα, ἢ ἀγγεῖον, ἑκτικὸν αὐτῆ, καὶ ἀφ' ἧ
κρυώση χωρίζεται ἀπὸ τὸ νερὸν, καὶ μένει τὸ Κηρίον·
τοῦτο πάλιν λυόμενον χωρὶς νερὸν, καὶ με̄ ὀλίγην φω-
τίαν (διὰ νὰ μὴ καῆ, καὶ δὲν λευκαίνεται ἔπειτα) χύ-
νεται εἰς ξυλίνας, καὶ μεταλλικὰς σκάφας προβρεγμέ-
νας ὀλίγον διὰ νὰ μὴ κολλήσῃ τὸ κηρίον, ἐξαφρίζεται
ὀλίγον, καὶ ἀφ' ἧ κρυώση κενώγεται, καὶ καθαρίζεται,
ἂν ἔχη ὑπόστασιν κάτω ἀκάθαρτον διὰ σχίσμα, ἢ ἀ-
ραιότητα τοῦ διηθιτικοῦ πανίου, καὶ μένει κηρίον κί-
τρινον εἰς ψωμούς, ὁποῖον πωλεῖται, καὶ μετακομίζε-
ται ἐμπορικῶς ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπι-
κρατείας διὰ τὴν Εὐρώπην, καθὼς εἰς τὰ Γεωγραφικὰ
θέλομεν ἐκθέσει.

Ἡ μετακόμισις εἰς σακκία εἶναι εὐκολωτέρα, ἀλλὰ
δίδει πολλὴν ἔλλειψιν διὰ τὴν κόνιν, καὶ τὸ συνεθίζο-
μενον πλύσιμον εἰς τὰ Λαζαρέτα· διὰ τοῦτο οἱ προσε-
κτικώτεροι ἔμποροι μεταχειρίζονται μικρὰ βαρύλλια, καὶ

γεμίζοντές τα καλά, χύνουν ἐπάνω ἀναλυμένον κηρίον, μετὸ ὁποῖον συνενοῦται σχεδὸν τὸ ὅλον βαρύλλιον, καὶ ἄλλην ἔλλειψιν ζυγίου δὲν φοβοῦνται κατὰ λόγον ὀρθόν.

Γνωρίσματα τοῦ καλοῦ Κηρίου εἶναι χρῶμα καλὸν κίτρινον, καλὴ μυρωδία, εὐφραυστον, νὰ μὴ κολλᾷ εἰς τὰ ὀδόντια μασσώμενον, καὶ νὰ μὴ ἔχη ὑπόστασιν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῶν ψωμῶν ὅταν ὁμως οὗτοι ᾖναι μεγάλοι, προσεκτέον νὰ μὴ ἐμφωλεύουν μέσα πέτραι, ἢ ἄλλη ἀκαθαρσία, ἢ καὶ νερά.

Σοφιστικεύεται, ἢτοι νοθεύεται τὸ Κηρίον μετὴν Ῥητίνην, ἢ καὶ χρωματιζομένην μετὴν ὤχραν ἢ ἀλλ' εἶναι εὐκόλον νὰ γνωρισθῇ μετὴν ὀσμὴν καιόμενον, ἢ λυόμενον, ἢ καὶ μετὸ μᾶσσημα, ὡς ἄνω. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ πρώτου ἐμπορίου τῶν Κηρίων εἰς κίτρινον ἀπλῶς, καὶ εἰς ψωμούς· τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ τὰς ἀκολουθούς ἐπεξεργασίας, καὶ ἄλλα ἐμπόρια, καὶ εἰς τὴν Ἰατρικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ λευκὸν εἶναι ἀχρηστον· διότι μετὸ λεύκασμα χάνει ἀπὸ τὸ ρητινώδες, καὶ ἐλαιώδες τοῦ περισσότερον.

Τὸ ἀπλοῦν Κηρίον, ἢ εἶναι κίτρινον, καθὼς τὸ εἰρημένον φυσικόν, καὶ ἀκατέργαστον, ἢ λευκασμένον· λευκαίνεται δὲ καθαριζόμενον εἰς τὸν ἥλιον καὶ δρόσον, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἀναλυθὲν τὸ κίτρινον Κηρίον χύνεται εἰς ἀγγεῖον γεμάτον ἀπὸ νερόν διὰ νὰ κομματιασθῇ, ἢ χύνεται εἰς μακρὰς, καὶ ψιλὰς ράβδους· εἶτα βάλλονται τὰ κομμάτια, ἢ ράβδοι εἰς πανία ἐπὶ τούτῃ ἐξαπλωμένα εἰς τόπον ὑπαιθρον, διὰ νὰ τὰ βλέπῃ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ δρόσος, καὶ ἐπ' αὐτὰ ἐφαπλοῦνται οἵκτυα ἀραιὰ, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὰς μύας, καὶ πτηνὰ ἀπὸ τοῦ νὰ μολύνεν τὸ Κηρίον. Μετὰ πολλὰς ἡμέρας πάλιν ἀναλύεται, καὶ κομματιασμένον εἰς τὸν ἄνω τρόπον ἀπλώνεται τὸ Κηρίον, καὶ μετὸν καιρὸν καταντᾷ λευκότετον, καὶ καθαρώτατον, καὶ τῆτο εἶναι τὸ λευκὸν Κηρίον, τὸ ὁποῖον ὅταν δὲν ᾖναι μίκτον μετ' ἄλειμμα εἶναι καθαρὸν, στερεόν,

ρεόν, καὶ δὲν ἀφήνει χρίσμα μαλασσόμενον μετὰ τὸ χέρι, οὔτε ἑτερογενῆ ὄσμην ἀποφέρει.

Πρῶτοι λευκασταὶ τῶν Κηρίων φημίζονται οἱ Ἑνετοί, καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο ἀπλά, κίτρινον, καὶ λευκὸν Κηρίον, γίνονται τὰ εὐχρηστα αὐτοῦ εἶδη, ὡς λαμπάδες διαφόρων εἰδῶν, πλαστοὶ ἀνδριάντες, καὶ ἄλλα ἐκτυπώματα, κηρωτὰ, καὶ ἄλλα περὶ ὧν κατωτέρω.

ΚΗΡΟΛΑΜΠΑΔΕΣ, ἢ Ἀγιοκηρία, ἢ ἀπλῶς Κηρία ὀνομάζονται αἱ κατασκευαζόμεναι λαμπάδες, μετὰ βαμβακερὸν, ἢ λιπὸν ἐλλύχνιον ἀλειμμένον μετὰ πολὺ κηρίον ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω· τὰ μεταχειριζόμεθα εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὸν οἰκιακὸν φωτισμὸν τῶν εὐκαταστάτων ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν Εὐρωπαϊῶν· ἐπειδὴ οἱ Τούρκοι ἀδιαφοροῦν ἂν ἦναι καὶ ἀπὸ ἀλειμμα.

Λυόμενον τὸ Κηρίον εἰς μέγαν λέβητα, ἐπιτεθειμένον εἰς κλίβανον ἀπὸ καυμένα πλινθία, καὶ ἔχοντα ἐπ' αὐτὸν στεφάνην σιδηρᾶν μικροτέρας περιφερείας ἀπὸ τὸ στόμιον τῆς λέβητος, μετὰ ἀγκυλωτὰ καρφία, διὰ τὰ κρεμασθῶν τὰ βαμβακερὰ ἐλλύχνια ἀπὸ νῆμα χονδρὸν, καὶ ὀλίγον κλωσμένον, κομμένα εἰς ἴσον μέγεθος· ὁ κηρουργὸς χύνει ἐπάνω εἰς αὐτὰ κατὰ σειράν, ἀναλυμένον κηρίον μετὰ λαβίδα χαλκίην, ἢ σιδηρᾶν γανωμένην ὀλίγον κατωτέρω, ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ ἐλλυχνίου, ἕως τὰ ἀποκτήσουν τὴν ζητούμενην χονδρότητα, ἢ πάχος· τὰς ἀποκρεμᾶς ἔπειτα, καὶ τὰς ἐξομαλύνει, στρογγυλώνωντας αὐτὰς εἰς ὀμαλὴν σανίδα μετὰ ἄλλην μικροτέραν πιξίνην, ἔχουσαν λαβὰς, καὶ κινουμένην ἐπάνωθεν τῆς λαμπάδος· καὶ ὅταν στρογγυλωθῇ ἄρκετὰ, κόπτει τὸν πάτον μετὰ ξύλινον μαχαίρι, καὶ ἀποτελεῖται ἡ λαμπὰς, ἢ ὁποῖα ἂν ἦναι ἀπὸ λευκὸν κηρίον πάλιν ἐκτίθεται δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον, καὶ δρόσον, καὶ ἀποκτᾶ τὴν τελευταίαν λευκότητα.

Λαμπάδες τῆς τραπέζης λέγονται, ὅσαι εἶναι ἀκριβῶς κυλινδρωταί, ἢτοι ἴσαι τὸ πάχος ἄνω, καὶ κάτω. Ὅσαι δὲ εἶναι κωνοειδεῖς, ἢτοι λεπτότεραι κατὰ τὸ ἄνω μέρος λέγονται λαμπάδες διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Τὰ λεπτὰ κηρία χύνονται ἀπλῶς, καὶ χωρὶς στρογγύλευμα διαδίδονται, ὡς ἔτυχε, καὶ καίονται ἐνώπιον τῶν εἰκόνων τῶν Ἀγίων εἰς τὰς τελετάς· ἀλλ' αὐτὰ εἶναι κοντὰ, καὶ πρόνυχα· τὰ δὲ μακρὰ, καὶ περιτυλιγμένα γίνονται ἕτως. Ἐτοιμάζεται τὸ ἐλλύχνιον, ἢ ἀπὸ βαμβάκι, ἢ ἀπὸ λινὸν καθαρὸν στυππεῖον (ὡς εἰς τὴν Γαλλίαν) καὶ ἐμβαπτόμενον εἰς λεκάνην ἔχουσαν ἀναλυμένον κηρίον, κίτρινον, ἢ λευκόν, διασύρεται, ὡς τὸ μεταλλικὸν σύρμα ἀπὸ σανίδα στερεὰν, ἔχουσαν ἀναλόγως τρύπας ἀπὸ λεπτοτέραν εἰς χονδροτέραν, καὶ ἀποτελεσθὲν τὸ κηρίον εἰς τὸ ζητούμενον πάχος, τυλίσσεται εἰς σχήματα διάφορα, οἷον ὡς βίβλος, ὡς κύλινδρος, ὡς σφαῖρα, καὶ ἀπλῶς ὡς θέλει ὁ τεχνίτης, καὶ πωλεῖται εἰς χρήσιν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἔχει τοὺς κηροπώλους, ἢ γὰ εἶπω κυριώτερον τὰς λαμπαδοπώλους, μὲ προνόμιον μοροπωλείων, ἀλλ' ὄλους Ὀθωμανῆς, οἱ ὅποιοι, καὶ νοθεύουν πολὺ τὰ κηρίατων, καὶ τὰ πωλῶν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς χρήσεις.

Ὁ Γάλλος Λεσιέρως συστήσας πρὸ χρόνων κηρυγεῖον, εὐδοκίμει, καὶ ὑπερτερεῖ τὰς Ὀθωμανοὺς κατὰ τὴν καθαρότητα τῆς ὕλης, καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ εὐτυχεῖ εἰς τὴν τέχνην τε, μὴ ἐπιηρεαζόμενος παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν, οἱ ὅποιοι μῆτε ἄλλον Χριστιανὸν ἠμπορῶσαν γὰ βλάψουν, ἀλλὰ κανεῖς δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὴν τὴν κερδοφερῆ, καὶ ἀγιώνυμον τέχνην.

Κηρίον Μαῦρον τῶν Ἀντίλλων. Εἰς τὰς Νήσους ταύτας, μάλιστα εἰς τὴν Γκαδελοῦπαν εὐρίσκονται μέλισσαι μικραὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν ἐδικῶν μας, μελανώτεραι, καὶ στρογγυλωτέραι, καὶ χωρὶς κεντρίον, ἢ τοῦλάχιστον μικρότατον, καὶ ἀδύνατον διὰ γὰ κεντρώση, ζῶσιν εἰς τὰ κουφώματα τῶν δένδρων, καὶ κατασκευάζουν τὸ κηρόμελί των, ὡς ἀπίδι, καὶ κατοικοῦν μέσα. Τὸ Κηρίον τῶν μῆτε λευκαίνεται, ἀλλὰ μῆτε πήγνυται διὰ γὰ γένουν λαμπάδες· χρησιμεύει δὲ μόνον διὰ γὰ γένει στυππώματα ριζῶν μετὰ τὸ καθαρίσ-

μάτων, καὶ ἐξάφρισμα εἰς τὴν φωτίαν· καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἱατρῶν ὠφελιμώτερον ἀπὸ τὸ ἐδικόν μας διὰ τὰς παρασαρκίδας τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ποδῶν.

Τὸ μέλι αὐτῶν εἶναι ὑγρὸν, χρώματος ἠλεκτρίου, καὶ ἐλαιῶδες, γλυκύτατον, καὶ νοστιμώτατον· καὶ ὅταν τεθῆ εἰς τὸν ἥλιον, κάμνει κορυφὴν λευκοτάτην, στερεάν, καὶ σπειρωτὴν γλυκυτέραν καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ζάχαρι.

Κηρίον πράσινον. Κατασκευάζεται εἰς τὴν Γαλλικὴν Βρετανίαν ἀπὸ τὸν παχὺν χυμὸν μερικῶν δένδρων· ὁμοίως γίγεται καὶ ἀπὸ τὸ συναζόμενον ἄλειμμα, μὲ τὸ σύνθλιμα τοῦ καρποῦ τῆς δένδρου τῆς Κινναμώμου, τὸ ὁποῖον καὶ λευκαινόμενον χύνεται εἰς λαμπάδας.

Κηρίον τῆς Λαϊσιανῆς. Τῆτο γίγεται ἀπὸ θάμνον, ἢτοι χαμόδενδρον βλαστάνον εἰς τὴν Λουϊσιανὴν, Φλωρίδαν, καὶ Καρολίαν, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Βορείας Ἀμερικῆς. Τὸ Κηρόδενδρον τῆτο καρποφορεῖ κόκκους, ὡς κορίανδρον, πρασίους κατ' ἀρχάς, καὶ στακτηρῆς μετὰ τὸ ὠρίμασμα· μετὰξὺ τῆς μικροῦ πυρῆνος, καὶ τῆς δερματος εὐρίσκεται Κηρίον λαμπρὸν, ξηρὸν, καὶ εὐθραυστον, καὶ βραζόμενον ἐπιπλέει εἰς τὸ νερὸν, καὶ συναζόμενον καθαρίζεται διὰ τοῦ διηθητηρίου· τὸ χρῶμά τε εἶναι κίτρινον, ὡς τὸ μελισσοκηρίον, καὶ εἶναι εὐοσμὸν, καὶ ἀρωματικόν.

Κηρίον Σφραγιστικόν, ἢ ὡς αἱ Εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι ἐκφράζονται Ἴσπανικόν, τὸ κοινῶς Βελλοκηρίον κατασκευάζεται, ὡς ἀκολούθως.

Τὸ σημειούμενον. N ^o . 8.	{	20 μέρη λάκας εἰς κόκκους. Ἴδὲ
		ΛΑΪΚΑ.
		5 Κινναβάρεως.
		1 Πυσορρήτινην.

Τὸ σημειούμενον. N ^o . 9.	{	15 μέρη λάκας, ὡς ἄνω.
		5 Κινναβάρεως.
		$\frac{1}{4}$ Πυσορρήτινης.

Τρίβονται τὰ εἶδη ταῦτα χωριστὰ ἕκαστον, καὶ κοπανίζονται εἰς ψιλὴν κόκκιν, καὶ βαλλόμενα εἰς χάλκινον ἀγγεῖον, ἐπάνω εἰς ἐλαφροτάτην φωτίαν, ἀναλύονται, καὶ ἀνακατώνονται διὰ νὰ συνενωθῶν ἐντελῶς, καὶ ἔπειτα χύνονται ἐπάνω εἰς πλάκας μαρμάρου ζεσταμένας ὀλίγον, διὰ νὰ μὴ κρυώσῃ εὐθύς τὸ Κηρίον, τὸ ὁποῖον μὲ ξυλίην σπάθην ἐκτείνεται ὅσον πρέπει· καὶ κοπτόμενον εἰς τετραγωνικὰς ῥάβδους, σφραγίζεται εἰς τὴν κορυφὴν τὸν ἀριθμὸν τῆς ποιότητός του, ὡς ἄνω, καὶ περὶ τὴν πλευρὰν μὲ τὸ ὄνομα τῆ κατασκευαστῆ, κ. λ.

Γίνεται μαῦρον, ὅταν ἀντὶ Κιναβάρους βάλλης χαρτί καμμένον, ἢ καπνίαν· πράσινον δὲ, ὅταν τὸ συνθέσῃς μὲ ἰὸν χαλκοῦ, καὶ τὴν ἀνωτέρω λάκκον.

Εἰς τὰς μεγάλας σφραγίδας, (οἱ Τοῦρκοι δὲ εἰς ὅλας) μεταχειρίζονται σφραγιστικὸν Κηρίον, σύνθετον ἀπὸ κίτρινον Κηρίον βυμμένον μὲ τὰ ῥηθέντα χρώματα διὰ λύσεως, καὶ συμμίξεως, ἀντὶ τῆς λάκκας, ἢ ὁποῖα εἶναι ἀκριβωτέρα, βάλλουν τρεβινθίνην τῆς Ἐρετίας, καὶ ἀποτελεῖται σχεδὸν τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἀπαλὸν, καὶ εὐμάλακτον· διὰ τῆτο ἐμπερικλείεται εἰς μέταλλα, ἢ κόκκαλα, ἢ ξύλα διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ ἢ σφραγίς.

Ἀπὸ τὸ κίτρινον Κηρίον διὰ τῆς Χυμικῆς Φαρμακοποιίας ἐκβάλλουν οὐσίαν λευκὴν, καὶ πυκτὴν, τὴν ὁποῖαν ἔλαιον, ἢ βέτυρον ὀνομάζουσι· καὶ διὰ δευτέρας διασταλάξεως τῆς οὐσίας ταύτης ὑγρὸν, καὶ λευκότατον ἔλαιον, τὰ ὁποῖα ἀμφότερα εἶναι θαυμάσια διὰ τὰ παγώματα τῶν μελῶν.

Τὰ μένοντα σκύβαλα εἰς τὸ διηθητήριον (στραγγιστήριον) μετὰ τὸ ἀπόσταγμα τῆ κίτρινου Κηρίου χρησιμεύουσι διὰ τὰς ναρκώσεις τῶν γεύρων.

ΠΡΟΨΟΛΙΣ, ἢ Κηρίον Παρθένον, ὀνομάζεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον αἱ μέλισσαι μεταχειρίζονται διὰ νὰ ἀσφαλίσαν τὰς τρύπας τῶν κατοικιών των, (σίμβλων) καὶ συναζόμενον ἀκαυστον, καὶ χωριστον, χρησιμεύει εἰς τὰ γευρικά πάθη.

ΚΗΡΩΤΑ, ἢ **ΚΗΡΩΜΕΝΑ ΠΑΝΙΪΑ**, λέγομεν ὅσα χρυσ-

χρισμένα με Κηρίον, και ρητίην, ἢ τοιαῦτα μίγματα χρησιμεύον, διὰ τὰ ἀπαντήσεν τὴν βροχὴν, και ἀπλῶς τὸ βρέξιμον.

Ὅλα τὰ λινα βαμβακερά, και αὐτὰ τὰ μεταξωτὰ πανία ἢμπορῶν τὰ κηρωθῶν με ἀπλῶς κίτρινον, ἢ και λευκὸν Κηρίον σύμμικτον με ὀλίγον ἄλειμμα· τὰ δὲ μεταφερόμενα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην διαφόρων χρωμάτων μονόχροα, και ζωγραφιστὰ γίνονται με μίγμα Κηρίου, ρητίνης, και ἄλλων ἐλαιωδῶν, και χρωματιστικῶν μιγμάτων· και εἶναι πολὺχρηστα διὰ σκέπασμα σκηνῶν, ἀμαξῶν, ἀντιβροχικὰ σκιαδία, ὀλόκληρα ἐπαεωφόρια στρατιωτῶν, και ὁδοιπόρων, τυλίγματα κιβωτίων, και βαλλῶν με πραγματείας, και τὰ παρόμοια.

ΚΗΡΟΨΑΛΛΙΔΙΟΝ. Γνωστὸν ἐργαλεῖον διὰ τὸ κόψιμον τοῦ ἐλλυχνίου τῶν λαμπάδων, και λύχνων εἰς σχῆμα ψαλλιδίου, με εἶδος θήκης εἰς τὸ μέρος τῆς τομῆς, ὅπου συναζομένη μετὰ τὸ κόψιμον ἢ θρυαλλίς, σβύεται ἐνταυτῶ, και δὲν δίδει δυσωδίαν. Κατασκευάζονται τὰ Κηροψαλλίδια διαφόρων εἰδῶν ἀπὸ μέταλλα ἀργύρου, ὀρειχάλκου, και σιδήρου· τὰ ὑστερινὰ εἶναι πολλὰ, και εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν ἀναγόμενα εἰς τὰς βαναυσουργίας· τὰ Ἀγγλικά προτιμῶνται, και μετὰ ταῦτα τὰ Γερμανικά, και τὰ Ῥωσικά· καλήτερα εἶναι ὅσα ἔχουν ἐλατήριον διὰ τὸ εὐχολον, και στερεὸν ἀσφάλισμάτων.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ, Κασσέλλα, Σενδοῦκι, δοχεῖον τετράγωνον, ἐπίμηκες, κατεσκευασμένον ἀπὸ σανίδας καρφωμένας, με σκέπασμα καρφωμένον διὰ τὰ χρήσιμα εἰς μεταφορὰν πραγματειῶν, ἢ και ἀνοιγοσφαλλοῦν διὰ τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν· γίνεται δὲ διαφόρων μεγεθῶν κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς μεταχειρίσεως.

Τὰ Κιβώτια ἢ εἶναι με γυμνάς τὰς σανίδας ἀπὸ καρυδίαν, κυπάρισσον, και παρόμοια ξύλα, ἢ σκεπασμένα με δέρματα καστορίης, φωκαίνης, και ὁμοίων, με τὰς τρίχας, και χωρὶς τρίχας, ὡς με τὰ λεγόμενα Ῥωσικά σκύτη (τελατίνια) ὅλα δὲ καρφωμένα με μεταλλί-

λικὰ καρφία, καὶ συνδέσμους διὰ τὸ στερεώτερον, καὶ ὠραιότερον· ἔχουσι δὲ ἀνὰ μίαν, ἢ καὶ τρεῖς κλειδα-
ριάς, τὰ χρησιμεύοντα διὰ πράγματα πολυτιμότερα.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν κατασκευάζουσι πλῆθος κυ-
παρισσίνων, τὰ ὅποια καὶ βάφουσι πράσινα, ἢ μαῦρα,
καὶ τὰ πωλῶν διὰ τὰ ἔξω μέρη· αὐτὰ φυλάττουσι τὰ ῥα-
χα ἀπὸ τὴν βότριά, ἀλλὰ δίδουσι βαρείας μυρωδίας εἰς
τὰ ἐμβαλλόμενα πράγματα.

Σκεπαστά, ἢ τυλιγμένα, κατασκευάζουσι μόνον πλεκ-
τὰ μὲ λεπτὰ σχιστὰ ξύλα εἰς ὠειδὲς σχῆμα κατὰ τὰ
λοιπὰ ἐπίπεδα ὅμως κάτω καὶ ἄνω· τὸ ἐπένδυμά των
εἶναι ἀπὸ βύρσαν προβάτου, καὶ τὸ ὀνομάζουσι διὰ τὸτο
Σεπέτια, ἢτοι κοφίνους, ἢ καλάθια.

Τὰ τυλιγμένα μὲ Ῥωσικὰ σκύτη, ἢ καὶ ἔντριχα,
φέρονται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν μὲ πραγματείας, καὶ πω-
λῶνται χωριστὰ ἀπὸ τὰς ἐμπεριεχομένας πραγματείας.

Κιβώτια σιδηρᾶ, τὰ ὅποια Κάσσασι Ἰταλικῶς ἐπὶ
τοῦ Ἑλληνικοῦ Κάψα, ἢ καὶ Κάμψα λέγουσι, μετα-
χειρίζονται οἱ ἔμποροι διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ἀργυρίων,
καὶ ἄλλων τιμίων πραγμάτων, καὶ αὐτὰ φέρονται ἀπὸ
τὴν Ῥωσσίαν, καὶ Γερμανίαν, καὶ ἔχουσι καλὰ κλειδιά.

Διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν κατασκευάζουσι καὶ οἱ λεπτερ-
γοὶ τῆς Πόλεως καρυδένια, καὶ καλοδεμένα κατὰ ζήτη-
σιν τῶν ἀγοραστῶν.

Κιβώτιον, ἃς ὀνομασθῆναι καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ νὰ φυλάξουσι τὰ
λεπτὰ, καὶ τίμια πράγματά των, ἢ καὶ τὴν ὕλην, καὶ
τὰ ὄργανα τοῦ στολισμοῦ, καὶ κοσμημάτων των. Παν-
ταχοῦ κατασκευάζονται τοιαῦτα· ἀλλὰ τὰ ἐγκριτώτερα,
καὶ μηχανικώτερα ἐφέροντο εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπι-
κράτειαν ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Λειψίας. Πρώτη ἀρετὴ
τούτων εἶναι τὸ ξύλον τῆς κατασκευῆς των, καὶ μετὰ
ταῦτα ὁ τρόπος, καὶ ἡ τέχνη· τὰ βερονικωμένα τῆς
Γερμανίας, καὶ Ἰταλίας εἶναι κατώτερα ἀπὸ τὰ Ἀγ-
γλικὰ ἀπὸ σάνδαλον, ἢ ἄλλο ξύλον Ἰνδικόν· αὐτὸ εἶ-
ναι τὸ Τυρκικώτερον Σενδγκάκι, καὶ Γαλλιστὶ Toilette.

ΚΙΪΔΡΟΝ (Cidre), ὀπωρόζυθος, ἤτοι ζϋθος γινόμενος ἀπὸ μῆλα, καὶ ἀπίδια εἰς τὰ μέρη ὅπου οἱ ἄνθρωποι σπουδάζουν νὰ ἀναπληρώσουν τὴν ἔλλειψιν τοῦ κρατίου μὲ τοιαῦτα ποτά· τὰ χειρότερα μῆλα κάμνουν τὸ καλῆτερον Κίδρον, βαλλόμενα εἰς κάδους μὲ νερόν, καὶ βράζονται μερικὰς ἡμέρας· ἔπειτα μεταγγιζόμενα, καὶ βαλλόμενα εἰς φιάλας, πωλοῦνται· εἶναι δὲ καὶ ταῦτα ὡς ὁ ζϋθος γλυκά, ὅταν δὲν ζυμωθοῦν, ἤτοι βράσουν πολὺ· καὶ τέλεια, ὅσα βράσουν ἐντελῶς· τὸ χρῶμα τῶν καλῶν εἶναι ὑπόξανθον, καὶ κίρρον, ὡς τὸ ἡλεκτρον.

Ἡ Ἀγγλία πρώτη, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Νορμανδία κάμνουν τὸ καλῆτερον. Ἰδὲ ὈΠΩΡΟΖΥΘΟΣ.

ΚΙΚΙ. Χαμόδενδρον, Ricinus, ἢ Palma Christi. Ἰδὲ **ΦΟΙΝΙΚΙΑ** τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΚΙΝΑ. Ἡ παρὰ τῶν Ἰσπανῶν Palo de Calendura, ἤτοι Ξύλον ἀντιθερμαντικόν, φλοιὰ δένδρου τῶν Ἰσπανικῶν Ἀποικιῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, γνωρισθεῖσα περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΖ'. Ἐκατονταετηρίδος, καὶ ἐπίσημος διὰ τὴν ἐνέργειάν της ἐναντίον εἰς ὅλους τοὺς πυρετοὺς, καὶ παροξυσμῆς. Οἱ Ἴατροί τὴν ὀνομάζουν Περσιανὴν φλοιᾶν, πρὸς διαστολὴν ἴσως τῆς Σινικῆς Κίνας, περὶ τῆς ἑποίας θέλομεν γράφει κατωτέρω. Cortex Peruviana.

Ἡ Περουϊανὴ αὕτη (ἀπὸ Περούς τῆς Μητροπόλεως τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς τῶν Ἰσπανῶν) ὀνομασθεῖσα καὶ Κορτησία, ἀπὸ Κόρτητος τοῦ καταπορθητοῦ ἐκείνων τῶν μερῶν (1), ἀποφλοιάζεται ἀπὸ δένδρον βλαστάνον εἰς τοὺς ὄρεινους τόπους τῆς Περούς, ὑψούμενον ὡς κερασίαν, μὲ καρπὸν ὡς ἀμύγδαλα, καὶ φύλλα ὡς τῆ τριφυλλίου, περιβλαστάνοντα εἰς τὴν

κο-

(1) Ἀντὶ ταύτης τῆς ἐτυμολογίας τοῦ κύρ Σαβαρῆ προκρίτε-
τέρα μοῖ φαίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ Cortex Λατινικῆ, μεταχειριζομένου
παρὰ τῶν Λατινιζόντων Ἴατρῶν, καὶ δηλοῦντος τὴν φλοιᾶν, ὡς
εἶπαμεν.

κορυφήν τοῦ δένδρου, ὡς ἡμισφαίριον· ἡ φλοιὰ ἐκβαλλομένη ἀπὸ τὸν κορμὸν, ὁ ὁποῖος χονδραίνει ὅσον μῆρὸς ἀνθρώπου, ξηραίνεται εἰς τὴν σκιάν, καὶ βαλλομένη εἰς κιβώτια, μεταφέρεται εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ πωλεῖται.

Ἡ πρώτης ποιότητος Κίνα, εἶναι μικραὶ, καὶ λεπταὶ φλοιαὶ, ὑπομέλαναι, ρυτιδωμέναι (ζαρωμέναι) ἔξωθεν, κοκκινωπαὶ ἔσωθεν· με γεῦσιν ἀνοστον, καὶ πικράν, πολλὰ ξηραὶ, καὶ φυλαγμέναι ἀπὸ ὑγρασίαν, καὶ βρέξιμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς Ἱατροὺς δὲν εἶναι ἀσθενεία χωρὶς πυρετοῦ, καὶ δὲν εἶναι ἄλλο ἀντιπυρετικὸν δραστηριώτερον ἀπὸ τὴν Κίναν, ἀναμφιβόλως ἐξοδεύεται πολλή, καὶ γίνεται μέγα ἐμπόριον· δίδεται δὲ ἢ εἰς κόνιν, ἢ τὸ ἀποστάλαγμα τῆς, καὶ ὠφελοῦν καὶ εἰς τὸν στόμαχον, ὡς τονικά.

Οἱ Φαρμακοποιοὶ κάμνουν ἀπὸ αὐτὴν Ἐκβλημα, (Extractum) διὰ τὸ εὐκολόποτον, καὶ τὴν λεγομένην βαφήν. Tinctura.

ΚΙΝΑ, ἀπὸ τῆς Σίνας, ἡ ὁποία καὶ Κίνα λέγεται, ρίζα πεύκης εὐρισκομένης εἰς ὅλα τὰ βουνὰ τοῦ Βασιλείου τῶν Σινῶν, μετακομισθεῖσα εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ 1530 παρὰ τῶν Πορτογάλλων, καὶ φημιζομένη παρὰ τῶν Ἱατρῶν διὰ τὴν ἰσχιατικὴν ποδαλγίαν, τὴν ὑδροπηκίαν, καὶ τὸ ἄσθμα.

Γνωρίσματα τῆς καλῆς εἶναι τὸ κοκκινώτερον χρῶμα, χωρὶς σκωλικοφαγώματα, καὶ σῆψιν, ἢτοι εὐρωτίασιν.

Εὐρίσκεται τοιαύτη Κίνα, καὶ εἰς τὴν Περούν, καὶ τὴν Νέαν Ἰσπανίαν, καὶ εἶναι κοκκινωτέρα, ἀλλ' ὅχι ἐγκριτοτέρα.

KINNA'BARI. Πέτρα μεταλλικὴ, κοκκίνη, καὶ στιλπνὴ, ἡ ὁποία καὶ Μίλτος (Minium) παρὰ τῶν Ἀρχαίων ἐλέγετο, καὶ τῶρα ὁμοίως· ἀφ' οὗ τριφθῆ εἰς κόνιν μετὰ τὸ οὖρον, καὶ τὸ οἰνόπνευμα.

Ἐπειδὴ τὸ Κιννάβαρι εὐρίσκεται εἰς ὅλα τὰ μεταλλεῖα

λεία τοῦ ὑδραργύρου· καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς χυμικῆς εὐκο-
λα, καὶ χωρὶς πολλὴν ἔλλειψιν (διότι ἀπὸ 16 σὺγ-
κίας μένουσιν 14) ἐκβάλλεται καθαρώτατος ὑδράργυρος
ἀπὸ τὸ Κιννάβαρι, καὶ ἐναλλάξ ἀπὸ ὑδράργυρον ὑψω-
μένον, καὶ θείον κατασκευάζεται Κιννάβαρι, εὐλόγως
ἢμπορεῖ τοῦτο γὰ ὀνομασθῆ μεταλλικὴ ἴλη τοῦ Ἰδραρ-
γύρου.

Τὸ κατασκευαστὸν Κιννάβαρι ὀνομάζεται ἀντὶ Subli-
matum, Precipitatum, ἢτοι ἀντὶ ὑψωμένον, κρημνισμέ-
νον, καὶ γίνεται βάλλωντας 4 μέρη ὑδραργύρου, καὶ
3 μέρη θείου, τὰ ὅποια ἀφ' οὗ ἀνακατωθούσιν καλά, ἐ-
ψυόμενα ὀλίγον εἰς τὴν φωτίαν, μένει ὕλη μαύρη, καὶ
ταύτην ὑψώνωντας ἅπαξ, καὶ δὶς χυμικῶς, εὐρίσκεισ
Κιννάβαρι, ἢτοι Πρεκιπιτάτον (κρημνισμένον) βαρὺ,
καὶ ἀνακατωμένον μὲ γραμμὰς, ἢ βελόνας ἄλλας ἐρυ-
θράς, καὶ ἄλλας λαμπράς, ὡς τὸν ἄργυρον.

Τὸ Μεταλλικὸν Κιννάβαρι εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἰσπα-
νίαν, εἰς μέρη τῆς Γαλλίας, καὶ τὴν Οὐγκαρίαν, καὶ
χρησιμεύει διὰ κόκκινον μελάνι εἰς τοὺς γραφεῖς, τυπο-
γράφους, ζωγράφους, καὶ βαφεῖς.

Διὰ γὰ κατασκευασθῆ Μίλτος καλλιτέρα ἀπὸ τὴν
ἄνω ρηθεῖσαν προσθέτεται εἰς τὸ τρίψιμον τοῦ Κιννα-
βάρεως νερὸν κόμμεως κατασταλακτοῦ μὲ ὀλίγον κρό-
κον, καὶ φυλάττεται ζωρρότερον τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα.
Ἰδὲ ΜΙΛΤΟΣ.

Κατασκευάζεται καὶ κυανοῦν (γαλάζιον) μελάνι μὲ
τὸ Κιννάβαρι, βάλλωντας 2 μέρη θείου, 3 ὑδραργύρου,
καὶ 1 ἀμμωνιακοῦ ἄλατος, καὶ ὑψώνωντάς τα ὅλα ὁμῶς
χυμικῶς, ἀποτελεῖται σῶμα κυανὸν βαπτικώτατον.

Γνωρίσματα τοῦ καλοῦ Κινναβάρεως εἶναι ἡ πολλὴ
κοκκινάδα, ἡ στιλπνότης, καὶ ἡ ὅσον τὸ δυνατόν πε-
ρισσοτέρα καθαρότης ἀπὸ λίθους.

Ἀπὸ τὴν Ὀλλάνδαν λαμβάνεται τὸ καλλήτερον μεταλ-
λικόν, καὶ κατασκευαστὸν Κιννάβαρι, καὶ ἡ Ἐνετία τὸ
ἔδιδεν εἰς τὴν Τουρκίαν ἕως τώρα.

ΚΙΝΝΑΪΜΩΜΟΝ. Ἡ Κανέλλα, φλοιά ἀρωματικὴ δέν-
δρου.

δρου βλαστάνοντος εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, περισπούδαστον, καὶ εἰς πολλὴν χρῆσιν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι μὴ γνωρίζοντες ὄχι μόνον τὸ δένδρον, ἀλλ' οὔτε τὸν τόπον εἰς τὸν ἐποῖον βλαστάνει, συνέγραψαν πολὺ ἐσφαλμένα, ὡς ὁ Διοσκουρίδης, Πλίνιος, καὶ Θεόφραστος, καὶ ἐξέλαβον πολλάκις τὴν Σκληρὰν Κασσίαν (Cassia lignea) διὰ Κιννάμωμον ἀληθινόν· τῶρα ὅμως ἀφ' οὗ ἐγνωρίσθησαν, καὶ ἐκυριεύθησαν οἱ τόποι ἐκεῖνοι παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν, ἐμάθομεν, ὅτι ἡ φλοιά αὕτη εἶναι ἀπὸ δένδρον μικρὸν βλαστάνον εἰς τὴν Νῆσον Σεϊλάνον (Ταπροβάνην τῶν Παλαιῶν) καὶ μετὰ 5 ἕως 7 ἔτη τῆς αὐξήσεώς του ἐκφλοιαζόμενον, καὶ ἡ μὲν φλοιά εἶναι τὸ ἀρωματικὸν Κιννάμωμον, ὁ δὲ κορμὸς τοῦ δένδρου ξύλον, ὡς τῆς ἐλάτης λευκόν, καὶ χρήσιμον δι' οἰκοδομίας.

Ὅταν τὸ Κιννάμωμον ἀποφλοιασθῆ ἀπὸ νέα στελέχη δένδρων, καὶ ᾗναι ἴσον, κόκκινον, ὀμαλόν, μακρὺ, καὶ λεπτόν, εἶναι πρώτης ποιότητος, γλυκὺ, θερμὸν, καὶ ἀρωματικόν· ὅταν δὲ ἀπὸ παλαιὰ δένδρα, εἶναι χονδρὸν, καὶ ρυτιδωμένον, καὶ παρόμοιον μὲ τὸ ψευδοκιννάμωμον, ὅπερ ἐστὶ Κασσία τῶν Ἀρχαίων. Ἰδὲ ΨΕΥΔΟΚΙΝΝΑΨΜΩΜΟΝ.

Τὰ φύλλα τοῦ Κινναμωμοδένδρου εἶναι μεγάλα, ὡς τῶν φασιολίων, κυανᾶ, καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἐκβάλλεται ἔλαιον ὑπόπικρον, τὸ ὅποῖον ἀνακατώνοντες μὲ κινναμωμέλαιον, ἀποτελεῖται τὸ Μαλαβαθρέλαιον. (Oleum Malabathi) ἀρωματικόν, καὶ ἰατρικὸν ἐξαιρετικόν διὰ τὴν κεφαλαλγίαν, στομαχικόν, κ. τ. λ.

Ὁ καρπὸς τοῦ φέρει πλῆθος τρυγόνων, καὶ παρ' αὐτῶν διασπειρόμενος ὅταν τὸν φέρουν εἰς τὰς φωλεάς των, πολλαπλασιάζεται τὸ δένδρον· βραζόμενον δίδει ἔλαιον πικτόν, τὸ ὅποῖον διὰ τοῦτο ὀνομάζουσι καὶ κηρίον, τὸ ὅποῖον κατασκευάζουσι εἰς λαμπάδας πρὸς χρῆσιν τοῦ Βασιλέως τῆς Κανδέας μόνον, καὶ ἀποπέμπουν εὐωδίαν καιόμενοι, καὶ λάμπουσαι.

Ἀπὸ τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου τούτου διασταλάζεται καὶ τὸ Καμφορέλαιον, ἐπειδὴ ἡ ρίζα ἔχει πολλὴν Κάμφοραν, τὴν ὁποίαν καὶ Βάρος, ἢ τοῦ Βορνέου ἐπονομάζουσι, καὶ εἶναι κατὰ τοὺς Ἱατροὺς καρδιακὸν, στομαχικὸν, καὶ ἐξανοικτικόν.

Τὸ Κινναμώλαιον, καθὼς καὶ τὸ Κινναμώμερον ἀποσταλάζονται χημικῶς εἰς τὰ Φαρμακοποιεῖα, καὶ χρησιμεύουσι εἰς τὴν Ἱατρικὴν καὶ ἐπειδὴ πολλάκις ἀνακατώνουσι τὸ ψευδοκιννάμωμον μὲ τὸ καλόν, πρέπει νὰ προσέχη τις εἰς τὴν ἀγορὰν, διότι μόνον μὲ τὴν γεῦσιν ἢμπορεῖ νὰ γνωρισθῆ, καὶ εἰς τὰς μεγάλας ποσότητας ἀδύνατον εἶναι νὰ φάγη τις ἀπὸ ὅλα τὰ δερμάτια, καὶ πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τὰ κομμάτια.

Ἔως τῆς ἀρχῆς τοῦ Θαλασσίου πολέμου οἱ Ὀλλανδοί, ὄντες κύριοι τῶν παραλίων τῆς Ταπροβάνης, αὐτοὶ μόνοι ἔκαμαν τὸ ἐμπόριον τοῦ Κινναμώμου· τῶρα εἶναι εἰς χεῖρας τῶν Ἀγγλων, δυνάμει τῶν ὀπλων.

Κιννάμωμον Λευκόν, τὸ ὁποῖον καὶ Κόστος φλοιώδης (Costus corticosus) ὀνομάζεται, ἢ Φλοιὰ τοῦ Οὐϊντέρου (Winterus) ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ πρώτου μετακομίσαντος αὐτὸ εἰς τὴν Ἀγγλίαν· φλοιὰ δένδρου μεγάλου ὅσον ἐλαία, βλαστάνοντος εἰς τὸν Ἀγ. Δομνικόν, τὴν Γουαδελοῦπαν, καὶ τὴν Μαδαγασκάρου τὰς Νήσους· οἱ κλόνοι του εἶναι λεπτοί, μακρεῖς, καὶ εὐθύς, μὲ ἀπαλὰ, καὶ πολλὰ φύλλα ὑποπράσινα, καὶ εὐώδη, καὶ καρπὸν στρογγύλον, καὶ κόκκινον.

Ἡ φλοιὰ του, ἢτοι τὸ Κιννάμωμον, συνάζεται, καὶ ξηραίνεται, ὡς τὸ Ἰνδικόν, καὶ καταπτά λευκὴ μὲ γεῦσιν θερμὴν, ὡς τὸ πιπέρι, καὶ ὀσμὴν μόσχου· τὸ δὲ ξύλον του εἶναι λευκότερον, σκληρότερον, καὶ εὐώδες εἰς τὸ καύσιμον.

Ἀπὸ τῆτο στάζει τὸ γνωριζόμενον τῶρα Κόμμι Βδέλλιον, μαῦρον ἔξω, καὶ λευκοστακτηρὸν ἔσωθεν· καὶ χρησιμεύει ὡς εὐώδες θυμίαμα. Ἴδὲ ΒΔΕΛΛΙΟΝ.

Κιννάμωμον Μοσχοκαρφικόν. (Canella Ga-

rofanata) ὁμοίως φλοιὰ ἀρωματικὴ δένδρου τῆς Βρασιλίας, ὡς δάφνην, καρποφοροῦντος βαλάνους καστανόχρους, με' ὄσμην Μοσχοκαρφίε, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ ἡ φλοιὰ αὕτη, διὰ τοῦτο κοπανιζομένην τὴν μεταχειρίζονται ἀντ' ἐκείνου, ἀλλ' εἶναι πολὺ κατωτέρα· μ' ὅλον τὸ ἐγκριτοτέρα εἶναι ὅση περισσότερο πλησιάζει εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄρωμα.

ΚΙΣΣΟΣ. Χαμόδενδρον ἀπὸ τὰ ἐπιδενδρικά, ἀειθαλές, καὶ γνωστὸν· τὰ φύλλατου χρησιμεύουν διὰ τὰ καυτήρια, καὶ ἄλλας πληγὰς· ἀπὸ τὸν μέγαν Κισσὸν τῶν Ἰνδιῶν ἀποστάζει τὸ Κίσσινον, κόμμι ἰξῶδες, καὶ ξηραίνόμενον καταπτὰ εὐθραυστον, καὶ μελανοκόκκινον· καλὸν εἶναι τὸ διαφανές, καὶ με' βαλσαμικὴν ὄσμην· χρησιμεύει εἰς τὰς πληγὰς, καὶ διὰ τὰ πτιλώματα, ἢτοι μαδίσματα τῶν τριχῶν. Οἱ Λατῖνοι τὸν ὀνομάζουν, Hedera.

ΚΙΤΡΟΝ. Ὀπωρικὸν μέγα, καὶ ῥητινώδες, ἔξωθεν χρώματος κιτρίνε, ἢ καὶ πρασίνου, γινόμενον ἀπὸ δένδρον ἀειθαλές ὡς τὴν λεμονίαν, καὶ μετὰ τὴν ἐπίδερμίδα ἔχον σῶμα λευκὸν, εὐῶδες, καὶ με' ὀλίγον ὄξύρον ἔσωθεν.

Αἱ Νῆσοι τοῦ Ἀρχιπελάγους, καὶ μάλιστα ἡ Κῶς μᾶς δίδει τὰ καλλήτερα κίτρα, χρήσιμα διὰ νὰ κάμωμεν ζαχαρωτὸν γλυκὺ με' τὴν φλοιὰν, ἢ καὶ τὸ σῶμά των.

Ὅλα τὰ κίτρα δαπανῶνται εἰς τὸν τόπον, καὶ μερικὰ στέλλονται διὰ τὰ Ῥωσικὰ παράλια τῆς Μαύρης Θαλάσσης· ὑπόκεινται εἰς σῆψιν, καθὼς τὰ λεμόνια, καὶ χρειάζονται τὴν ὁμοίαν προφύλαξιν.

ΚΛΕΙΔΑΡΙΑ. Τὸ γνωστὸν σιδηροῦν, ἢ ὀρειχάλκινον ἐργαλεῖον, με' σιδηροῦν μικρὸν περάτην, βασταζόμενον διὰ τοῦ ἐλατηρίου, καὶ κινούμενον με' τὸ κλειδίον.

Χρησιμεύουν αἱ κλειδαρίαι εἰς ὅλα τὰ πράγματα ὅσα χρειάζονται νὰ ἀνοίγουν, καὶ νὰ κλείωνται κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ οἰκοκυρίου, ἢ τοῦ οἰκονόμου του, ὁ ὁποῖος βαστάζει τὴν κλειδα. Οἱ θησαυροὶ, αἱ φυλακαὶ

καί, αἱ οἰκίαι, τὰ ἐργαστήρια, οἱ κοιτῶνες, τὰ κιβώτια, τὰ ταμεία, καί ὅσα τοιαῦτα ἔχουν κλειδαρίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι διαφόρων μεγεθῶν, καί ἢ καρφωμένα εἰς τὰς θύρας, ἢ κρεμασταί. Τῶν καρφωμένων ὁ περάτης ἐμβαίνει εἰς σίδηρον ἐπὶ τούτου καρφωμένον εἰς τὸν ἀντικρὺ παραστάτην, τῶν δὲ κρεμαστῶν διακατέχει τὸ σιδηροῦν τόξον τὸ διαπερασμένον εἰς τοὺς κλοιούς τῶν δύο συγκλειομένων πραγμάτων, καί αὐτὸ εἶναι τὸ ἀσφάλισμα.

ΚΛΕΙΔΙΟΝ. Εἶναι μεταλλικὸν ὄργανον κατεσκευασμένον παρὰ τῶν κλειθουργῶν διὰ νὰ ἀνοιγοκλείωνται αἱ κλειδαρίαι· ἀπὸ αὐτὰ, ἀρσενικὰ λέγονται ὅσα δὲν εἶναι τρυπημένα, καί ἀνοίγουν ἀπὸ τὰ δύο μέρη τὰς κλειδαρίας· θηλυκὰ δέ, τὰ τρυπημένα, καί σπανιώτατα ἀνοίγουν ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Πολυειδῆς, καί πολύτροπος κατήντησεν ὁ μηχανισμὸς τῶν κλειδαριῶν, καί κλειδίων, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν κατάχρησιν τῶν ἀντικλειδίων. Οἱ Ἕλληες ἀναμφιβόλως ὑπερτεροῦν τὰ λοιπὰ Γένη εἰς τὰ τοιαῦτα· καί οἱ Ῥῶσσοι ἐπιμελοῦνται νὰ τοὺς μιμηθοῦν. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατασκευάζουν καρφωμένας κλειδαρίας ἐξαιρέτους, μιμούμενοι καί αὐτὰς τοὺς Ἕλληες οἱ Ἀρμένιοι χαλκεῖς· κρεμαστάς ὅμως οὔτε πολλὰς, οὔτε καλὰς· διὰ τοῦτο ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν βαναυσουργημάτων μετεφέροντο πολλαὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, καί Νορρεμβέργην, καί τῶρα ἀπὸ τὴν Τούλλαν τῆς Ῥωσσίας πολλαὶ καί καλαί. Μερικοὶ ἐμπορεύονται εἰς αὐτὰς, καθὼς καί εἰς τὰ λοιπὰ βαναυσουργήματα· πωλοῦνται μὲ τὴν δωδεκάδα.

ΚΛΙΒΑΝΟΣ. Οἰκοδομὴ ἀπὸ πλίνθους, ἢ πορὶ συνδεδεμένα μὲ ἀσβεστον, ἢ πηλὸν μόνον, εἰς σχῆμα χαμηλοῦ θόλου, ἐπάνω εἰς ἐπίπεδον πλινθόστρωτον, μὲ στόμιον εἰς ἀψίδα κλειόμενον μὲ σιδηροῦν πέταλον· θερμαίνεται μὲ ξύλα, καί ἐψήνονται τὰ ψωμῖα, πλακουττες, καί παρόμοια βρώσιμα. Ἡ κοινὴ γλῶσσα τὸν ὀνομάζει ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Φοῦρνοι.

Κλίβανοι ονομάζονται καὶ αἱ τοιαῦται διάφοροι οἰκοδομαὶ, εἰς τὰς ὁποίας ἐφύονται αἱ ὕελοι, τὰ πήλινα, καὶ ἀργίλλινα σκεύη, τὰ κεραμίδια, καὶ ἄσβεστος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων λέγομεν εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα. Διαφέρει τῆς κκμί-νου ὁ κλίβανος, διότι οὗτος καίεται μὲ ξύλα, ἢ φρύγανα, ἀποτελοῦντα φλόγα· ἐκείνη δὲ μὲ ἄνθρακας, καὶ ἔχει φυσιτήρας.

ΚΝΙΪΔΑ. Χόρτον μὲ φιλάς ἀκάνθας, ἀλλὰ προξερουῖτας πότον ἀρκετὸν ὅταν ἐγγίσουν εἰς γυμνὸν μέλος. Ἡ κοινή γλῶσσα κατὰ προσθήκην τὴν λέγει Τζηκνίδα. Μὲ τὰς ἴνας τῆς μεγάλης γίνεται νῆμα στακτόμαυρον, καὶ ὑφαίνονται εἰς τὴν Εὐρώπην κνιδόπανα. Ἴδὲ Ἀ-
ΚΑΛΥΨΗ.

ΚΟΒΑΪΤΟΝ. Ἴδὲ ΚΑΔΜΙΪΑ περὶ τὰ τέλη.

ΚΟΪΓΓΡΟΣ. Τὸ Μογγρί, ὄψαρι τῆς θαλάσσης μέγα, παρόμοιον μὲ τὸν ἐγγελυν, τὸ ὁποῖον ὄψαρύεται εἰς τὰ παράλια τῆς Γαλλίας, καὶ ἀλατιζόμενον, πωλοῦνται ἕως 400 Καντάρια κατ' ἔτος εὐθυνα, καὶ μὲ ὀλίγην ζήτησιν.

ΚΟΪΧΟΣ, καὶ **ΚΟΪΧΥΛΗ.** Περιληπτικῶς ὅλα τὰ ὄστρακα, μὲ τὰ ὁποῖα σκεπάζονται τὰ λεγόμενα ὄστρακοδέρματα ζῶα ἐνυδρα, καὶ χερσαῖα διαφόρων εἰδῶν, καὶ χρωμάτων, καὶ μεγεθῶν. Ἡ καθ' αὐτὸ Κογχύλη, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Τύριοι ἔβαφον τὴν ὠραίαν πορφύραν διὰ μόνους τοὺς βασιλεῖς, ἐξέλιπεν· ἐπειδὴ εὐρέθη ἡ Κοκκινιλία βάφουσα πολὺ εὐθυνώτερον, ἴσως δὲ καὶ ὠραιότερον τὸ αὐτὸ χρῶμα. Κατὰ τὸ παρὸν μεταχειριζόμεθα τὴν Κόγχον τῆς Πίννης, Τυρκιστὶ λεγόμενον Σαδέφι, καὶ Ἰταλιστὶ Μαργαριτομήτωρ, Madre Perla, κατὰ τὸ ἀδόμενον, „Κόγχος ἢ τὸν θεῖον Μαργα-
„ρίτην προαγαθοῦσα“.

Τὴν Κόγχον ταύτην μεταχειριζόμεθα εἰς ποικιλότη-
τα πολλῶν σκευῶν ἀποτελουμένων μὲ τὴν ξυλουργι-
κὴν, ὡς ἄμβωνας, θρόνους, καὶ ἀναλόγια Ἐκκλησιῶν,
κατὰ τὴν παλαιὰν μέθοδον διαφυλαττωμένην εἰς τὰ

κειμήλια τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ, καὶ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Διὰ ταύτης ποικίλλονται κιβώτια, ἤτοι ταμεία γραφικὰ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσιατικῶν Γενῶν, (βῆς ταχτάδες), καλομαρία τῶν αὐτῶν, καὶ τυφέκια τῶν Ἀλβανιτῶν.

Κατασκευάζονται χρυσόδετοι πυξίδες, καὶ ζῶναι τῶν Γερέων, καὶ παρόμοια, φυλάττοντα ὅλα τὴν μαργαριταρικὴν λευκότητα, καὶ στιλπνότητα μετὰ τὸ δέλευμα.

Φέρεται τὸ ὄστρακον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης διὰ τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς τὰ μέρη μας· διαφέρει δὲ ἀπὸ τὴν Πίνναν τῶν θαλασσῶν μας, διότι εἶναι στρογγύλη, καὶ ὅλη στιλβωμένη, ὡς μέγα κτένιον θαλάσσιον χορδόν, καὶ ὄχι, ὡς μακρὰ, καὶ ἰσχνὴ Πίννα.

ΚΟΪΘΟΡΝΟΣ. Ἰπόδημα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἢ Κοδσῦρα.

ΚΟΚΚΙΝΙΛΛΙΑ. Βαφὴ διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα, γνωρισθεῖσα μετὰ τὴν εὑρεσιν τῆς Ἀμερικῆς, ἐπειδὴ μόνον εἰς τὸ Μεξικὸν εὐρίσκεται, καὶ ἐκεῖθεν διαδίδεται εἰς τὴν λοιπὴν Οἰκουμενὴν· εἶναι δὲ εὐσιωδῶς, ἔντομον γεννώμενον, καὶ αὐξάνον ἐπάνω εἰς εἶδος συκῆς τῆς Νέας Ἰσπανίας, κινούμενον, τρεφόμενον καὶ γεννοῦν ὁμοίον τε. Ἡ συκὴ ὀνομάζεται Νοπάλη κατὰ τὰς αὐτόχθονας, καὶ Ὀπουντία κατὰ τοὺς Λατίνους· τὸ δὲ ἔντομον ζῴφιον ὁμοιάζει μὲ τὸν κρότωνα (τζιμουῦρι). Ἴδὲ **ΣΤΚΗ ἸΝΔΙΚΗ**.

Συναζοῦνται κατὰ τρεῖς τρόπους τὰ ζῴφια ταῦτα· ἤτοι αἱ μητέρες ἀφ' οὗ γεννήσκειν καὶ ἀποθάγουσιν εἰς τὴν φωλεάντων· μετὰ 3 ἢ 4 μῆνας τὰ μικράτων, καὶ μετὰ ἄλλους τόσους τὰ τέκνα τούτων κινούμενα, καὶ περιεγόμενα εἰς τὴν συκὴν.

Κατὰ δὲ τρεῖς τρόπους καὶ συναζόμενον θανατώνεται τὸ ζῴφιον τοῦτο. α. εἰς τὸ ζεστὸν νερόν. β. εἰς κλιβάτους ἐπίτηδες κατασκευασμένους, καὶ γ. εἰς τηγάκια ἐψηγόμενα, καὶ ἐκ τούτων γίγεται τριῶν εἰδῶν καὶ

ἡ Κοκκιγιλλία· διότι μὲ τὸν α'. τρόπον χάνει τὸ ἔξω στακτόχρουν, καὶ μένει κοκκινόμαυρη. μὲ τὸν β'. μένει στακτόχρους, ἢ νὰ εἶπω κατὰ τὴν συνήθη φράσιν ἀργυρόχρους, Argentina. μὲ τὸν γ'. καταστᾶ μάυρη, ἢ καυμένη.

Προτιμᾶται ἡ ἀργυρόχρους μὲ κηλίδας κοκκινωπάς, καὶ λευκοκοκκισμένη· καὶ εἰς ὅλας παρατηρεῖται κόκκος μέγας, καὶ γεμάτος, ξηρὸς, καὶ χωρὶς κόνιν, ἥτοι κοσκινισμένη.

Τὰ κοσκινίδια πωλοῦνται χωριστὰ εἰς χαμηλοτέραν τιμὴν, καὶ χρησιμεύουν εἰς καλιτέρας βαφάς.

Μεταφέρεται ἡ Κοκκιγιλλία ἀπὸ τοῦ Μεξικοῦ εἰς τὴν Γάδην (Κάδιξ) τῆς Ἰσπανίας ὁμοῦ μὲ τοὺς θησαυροὺς τῆς Περούς εἰς μικρὰ σακκία βαλμένα εἰς βαρύλλια, καὶ ἐκεῖθεν διαδίδεται εἰς τὴν λοιπὴν Οἰκουμένην, μὲ πλουτισμὸν τῆς Ἰσπανίας, καὶ πολὺ ἐμπόριον εἰς τὰς μεταπωλητάς.

Μοὶ φαίνεται εὐλογον νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸ ὄνομα τῆς Κοκκιγιλλίας, ὡς ὑποκοριστικὸν ἀπὸ τὸ κόκκινον χρῶμα, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸν κόκκον, ἥτοι πρινοκόκκον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐβάφοντο ὅλα τὰ κόκκινα πρὸ τῆς εὑρέσεως τῆς Ἀμερικῆς· τὸ Κερμές, ἢ Κρεμέζι εἶναι πολὺ βάρβαρα εἰς τὴν γλῶσσάν μας χωρὶς ἀνάγκης· μάλιστα διὰ τὴν ἀποφύγωμεν τὴν Ἀραβικὴν συνωνυμίαν, καθ' οὗς Κερμές λέγεται κυρίως τὸ πρινοκόκκι, καὶ ἐτυμολογικώτερον σημαίνει ἡ λέξις πρινοβάλανον κατὰ τὸν Ἀστρουκίον εἰς Γλῶσσαν Κελτικὴν. (Φυσικὴ Ἱστορία τῆς Λιγκουαδόκας.)

ΚΟΚΚΟ΄ΔΕΝΔΡΟΝ, Cocotier, δένδρον τῶν Ἀσιατικῶν Ἰνδιῶν καρποφοροῦν τὸν κόκκον, ἥτοι τὰ μέγала ἐκεῖνα, καὶ μοιόκογχα καρύδια, τὰ ὁποῖα φέρουν εἰς ἡμᾶς, καὶ κατασκευάζουν πολλὰ πράγματα, καὶ φιάλας τῶν ὑδροκαπνοσυρίγκων. Κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν περιηγητῶν, χωρὶς τὸ δένδρον τοῦτο, καὶ τὸ ρύζι, αἱ ῥηθεῖσαι Ἰνδίαί ἤθελον εἶναι ἔρημοι καὶ ἀκατοίκητοι.

Τὸ Κοκκόδενδρον εἶδος φοῖνικος ὑψούμενον ἕως 80 πόδας, χωρὶς κανένα κλόνον, καὶ κατὰ κορυφὴν βλαστάνει 15 ἕως 25 μέγιστα φύλλα, καὶ τὸν καρπὸν.

Πρὸ τοῦ νὰ ἀνοίξῃ τὸ ἄγθος του ὁ κάλυξ εἶναι $1\frac{1}{2}$ πόδα, καὶ χονδρὸς ὅσον ὁ βραχίον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ ἔμβρυον τοῦ καρποῦ· οἱ ἐντόπιοι δένουν τὴν ἄκρην τοῦ κάλυκος ἕως 4 δάκτυλα, καὶ τὴν χαράσσαν σταυρωτὰ, προσαρμόζοντες φιάλην, ἢ κάλαμον Ἰνδικὸν (βαμβοῦ) καὶ συναΐζουν τὸ ἐκρέον ἀρκετὸν ὑγρὸν δάκρυτε, τὸ ὁποῖον εἶναι γλυκὺ ὡς γλεῦκος (μῦστος), καὶ μετὰ 24 ὥρας βράζει, καὶ γίνεται μεθυστικὸν, καὶ μετὰ ταῦτα ὀγλίγωρα ὀξυνίζει, καὶ καταπτᾶ ὀξεῖδι ἐξαιρετὸν, καὶ τὸ μεταχειρίζονται ὡς γλεῦκος ὀρροιστικὸν, μάλιστα ὅταν ᾔναι ἀπὸ νέον δένδρον, καὶ καρπὸν, ὡς κρασί, καὶ ὡς ὀξεῖδι.

Ἀπὸ τὸ διαστάλαγμα (ἀμβίκισμα) τοῦ βρασμένου κρασίου τούτου ἐκβαίνει τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον μαδόντες ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους οἱ Ἕλληες ὠνόμασαν Ρακίον, ἢ Ράκαν, μεταφερομένην εἰς φιάλας, καὶ πωλημένην πανταχοῦ.

Πρὸ τοῦ νὰ ὠριμάσῃ ἐντελῶς ὁ Κόκκος, ἤτοι τὸ καρῦδι, τὸ τρυποῦν, καὶ μὲ κοχλιάριον τρώγουν τὸν χυμὸν του, ὁ ὁποῖος εἶναι νόστιμος, καὶ θρεπτικὸς, καὶ βραζόμενος μὲ τὸ ρύζι γίνεται φαγητὸν ἐξαιρετὸν.

Ἐκβάλλουν ἀπὸ αὐτὸ καὶ ἔλαιον εὐχρηστον διὰ ἄρτυμα φαγητῶν, καὶ διὰ πρόσαμμα εἰς τὰς λυχνίας.

Τὸ ξηρὸν κέλυφος, ἤτοι φλοιὰ τοῦ καρυδίου, κατασκευάζεται διάφορα οἰκιακὰ σκεύη, ὡς κοχλιάρια, ποτήρια, πινάκια, καὶ παρόμοια.

Μὲ τὰ μέγιστα φύλλα τοῦ δένδρου σκεπάζουν τὰς οἰκίας των ἐξαιρετὰ, καὶ μήτε ὁ ἀὴρ τὰ σηκώνει, μήτε αἱ ῥαγδαῖαι βροχαὶ τὰ διαπεροῦν.

Τὸ σάρκωμα τῆς ἐξωτερικῆς φλοιᾶς τοῦ Κόκκου σηπόμειον ὡς τὸ λινάρι, δίδει εἶδος καννάβεως καλοῦ διασχοινία, καὶ καμήλους παραβίωγ.

Καὶ τελευταῖον τὸ ξύλον αὐτοῦ τῆ πολυχρήστου δένδρου

δρου χρησιμεύει διὰ τὴν φωτίαν, μάλιστα ἀναγκαίως, διότι λείπει κάθε ἄλλο ξύλον, ἢ ἄνθρακες.

Διὰ ταῦτα φυτεύουν οἱ Ἴνδοι, καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς Νησιῶται δρυμῶνας ὀλοκλήρες ἀπὸ Κοκκόδενδρα εἰς τόπους παχεῖς, καὶ ὑγροὺς, καὶ ἀπολαμβάνουν τὰ εἰρημένα καλά.

ΚΟΚΚΟΣ ὀνομάζεται τὸ σπυρίον τοῦ καρποῦ τῶν φυτῶν, τὸ ὁποῖον σπείρόμενον ἀναβλαστάνει τὸ ὅμοιον κατὰ τὴν Παντοδύταμον Θεῖαν Πρόνοιαν, πρὸς διατήρησιν τῶν ἐξ ἀρχῆς δημιουργηθέντων. Ἡ κοινὴ γλῶσσα τὸν ὀνομάζει σπόρον, καὶ συζητικῶς λαχανόσπορον, κannaβόσπορον, λιγνόσπορον, καὶ τὰ παρόμοια· περὶ τῶν ὁποίων ἴδε τὰ ἴδια Ἄρθρα, καὶ **ΣΠΟΡΟΣ**· ἐπειδὴ δὲ καὶ σπόρον κυριωτέρως λέγομεν τὸν σπείρόμενον καρπὸν τῶν γεννημάτων, καὶ χόρτων, ἠμποροῦμεν νὰ διακρίνωμεν ὑπὸ τὴν λέξιν Κόκκος τὰ στρογγύλα σπυρία τῶν θάμνων, καὶ δένδρων χρησιμεύοντα εἰς τὰς βαφάς, ὡς·

Κόκκος τῆς Αὐενιῶνος (Grana d' Avignon) τὸ Τουρκιστὶ Λαζιβέρτ, καὶ παρὰ τῶν Προγόνων μας Λύκιον, ἀπὸ τῆς Λυκίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο· καθὼς ἀπὸ τῆς Αὐενιῶνος τῆς Γαλλίας παρὰ τῶν Γάλλων, καὶ κυριωτέρως Πυξάκανθα, ἐπειδὴ ἡ θάμνος, ἡ ὁποία τὸν καρποφορεῖ, ὁμοιάζει τὸν πυξὸν εἰς τὰ φύλλα, καὶ ἔχει ἀκάνθας. Οἱ Λατινογράφοι Νεώτεροι Βοτανικοὶ ὀνομάζουν Ῥάμνον Καθαρτικὴν τὴν μεγάλην Πυξάκανθαν, τῆς ὁποίας ὁ Κόκκος χρησιμεύει διὰ καθάρσιον τῶν ὑδροπικῶν· καὶ Ῥάμνον Καθαρτικὴν μικράν, τὴν καρποφορῦσαν τὸν εἰρημένον βαπτικὸν Κόκκον. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος χρησιμεύει εἰς τὸ ἐμπόριον, ἐγὼ τὸν ὀνομάζω Κόκκον Πυξακάνθης, καὶ λέγω·

Ἡ Πυξάκανθα εἶναι θάμνος, ἥτοι χαμόδενδρον βλαστάνον εἰς κλίματα εὐκρατα, καὶ γῆν βουνώδη· οἱ κλόροισι τῆς ἔχουσιν ἀκάνθας, φλοιὰν μαύρην, καὶ φύλλα μικρά, καὶ πυκνά, ὡς τοῦ πυξαρίου· ὁ καρπὸς τῆς εἶναι Κόκκος πράσινος, ὑποκίτρινος, στρογγύλος, καὶ κατὰ τὸ μέ-